

πιδιάσουν δόνε μπαίν-νου 'ς τήγ - γυρούλλ^α Λέρ. Συνών. γ κ ε ζ ί, φ ά τ η. 2) 'Η κυκλική στροφή 'Αγαθον. Στερελλ. (Σπάρτ.) : Κάρεις έπειτα γυρούλις, δηλαδή με κουτσό περ- νās άπ' ούλα τὰ τετράγωνα 'Αγαθον.

γυρουλάκι τό, Κρήτ. γυρουλ-λ^α άτσι Κως. γυρουλ-λά- ται Κως Λέρ. κ.ά.

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο υ λ ι.

1) Πολύ μικρός κύκλος Κως Λέρ. κ.ά. : Τὸ ὄμιλλον εἶ- ναι ἕνα γ - γυρουλ-λ^α άτσι Κως. Φορεῖ μαῦροφ - φουστάν- νιν τζ' ἔδει πάνω ἄσπρα γυρουλ-λάτσια αὐτόθ. 2) Μικρὰ περιφορά, μικρὸς περίπατος Κρήτ. : "Ηκαμε 'να γυρουλά- κι 'ς τὸ χωριό. Διὰ τὴν σημ.πβ. γ υ ρ ο ς 8. 3) 'Η ἄκρη ἄγρου Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) : Τὸ γυνὶ δὲ βιάνει'ς τὰ γυρουλάκια καὶ μένουν ἄζευνάριστα 4) Τὸ ἀκραῖον τεμάχιον ἄρτου ἢ γλυ- κύσματος Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) 'Η λάλη μου δὲ δρώει τὰ γυ- ρουλάκια γιατί δὲν ἔει ἀδόδια (λάλη = γιγιά, ἀδόδια = δόντια) Συνών. ἄ κ ρ α 5, ρ ο υ κ ο υ ν α ς, τ σ ο υ ν ι.

γυρουλάς ό, Σάμ. (Μαυραντζ. κ.ά.) γυρουλ-λās Ρόδ. 'υρουλās Νάξ. ('Απύρανθ.) Θηλ. γυρουλ - λ^α οὔ Κως Ρόδ. Σύμ. κ.ά. 'υρουλῶ Νάξ. ('Απύρανθ.) Οὐδ. 'υρουλάδικο Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο υ λ ἄ ς. Πβ. ἄ ρ π α χ τ ο υ λ ἄ ς, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἄ ρ π α χ τ ο υ λ - λ ἄ ς, ν ε ρ ο υ λ ἄ ς κ.ά. 'Ο τύπ. γ υ ρ ι λ - λ ἄ ς διὰ προ- ληπτ. ἄφομ.

'Ο ἄγαπῶν νὰ περιφέρεται ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : Εἶναι δὰ κ' εὐτός ἕνας 'υρουλās, ποὺ δὲν ἔχει ταίρι ! Νάξ. ('Απύρανθ.) "Ε- πιασεν δὲς γῦρες ἢ γυρουλ-λ^α οὔ Ρόδ. Εἶναι τζ' εὐτὴ μὴ γυρουλ-λ^α οὔ ! Κως. Δὲν ἔχει πὶδ 'υρουλάδικο βαιδί ὁ κόσμος Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών. ἄ π ο γ υ ρ ι σ τ ῆ ς, γ υ ρ ι ὀ λ ῆ ς, 2, γ υ ρ ι σ τ ῆ ς, γ υ ρ ο υ λ ι ἄ ρ η ς.

γυρούλι τό, Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) : κ.ά. γυρούλ' Μακεδ. (Βέρ. Δάφν. κ.ά.) γυρούλ-λι Κως Νίσυρ. κ.ά. γυρουλ-λι Κύπρ. (Πεδουλ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐς. γ υ ρ ο ς διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο υ λ ι, ἔνθα καὶ -ο υ λ ι.

1) Μικρὸς κύκλος ἔνθ' ἄν. : Κάμνομεν ἕνα γ - γυρούλ-λιν τζαὶ βάλ-λομεμ - μέσα τὸν γοῦκχο (= κοῦκκον, μικρὰν σφαιροειδῆ πέτραν τοποθετουμένην εἰς τὸ κέντρον τοῦ κύ- κλου ἐν παιδιᾷ) Κως Συνών. γ κ ε ζ ί. 2) Γ υ ρ ο υ λ ἄ κ ι 3, τὸ ὅπ. βλ. Κρήτ. (Κίς.) : 'Σ τὸ γυρούλι τ' ἀβελιῶ τσῆ γειτόνισσας βρίστες πολλὰ μάραθα 3) Γ υ ρ ο υ λ ἄ κ ι 4, τὸ ὅπ. βλ. Κρήτ. (Κίς.) "Ε, δὰ ἐσὺ βάρεμον τὸ κατέεις πὼς μ' ἄρέσουνε τὰ γυρούλια.

γυρουλιάζω Νάξ. (Καλόξ.) 'υρουλιάζω Νάξ. ('Απύ- ρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο υ λ ι.

Περιφέρομαι, γυρίζω ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : Δὲ δρέπεστε νὰ 'υρουλιάζετε ὅλη μέρα μέσ' 'ς τσι ρύμνες χωρὶς δουλειά; 'Απύρανθ. Καλύτερά 'χω νὰ 'υρουλιάζω πα- ρὰ νὰ τρώω αὐτόθ. Κ' ἐὼ δὰ δὲν ἔνρουλιάζα, μὰ ὄχι καὶ 'τσὰ δὰ πάλι ! Εὐτὴ δὲ βροβαίνει 'ς τὴ βόρτα αὐτόθ. β) Περι- φέρομαι ἄεργος Νάξ. (Καλόξ.)

γυρουλιάρης ἐπίθ. ἔνιαχ. 'υρουλιάρης Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο υ λ ι ὀ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἄ ρ η ς.

Γ υ ρ ο υ λ ἄ ς 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν. : Πολὺ 'υρουλιάρα 'ν' ἢ Καλή' ἕνα λεπτὸ δὲ γαθίζει μέσα 'ς τὸ σπῖτι τζη ! 'Απύρανθ. Εἶδα 'υρουλιάρικο βαιδί 'ν' εὐτό ! ὅλη μέρα ραίνεται, ἐφάα do πὶδ οἱ ρύμνες ! (ραίνεται = γυρίζει, ρύμνες = δρόμοι) αὐ- τόθ.

γυρουλίδι τό, Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίς. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο υ λ ι καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. -ίδι.

Γ υ ρ ο υ λ ἄ κ ι 4, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν. : Εὐτός με δυνὸ γυρουλίδια φωμὶ καὶ μιὰ χαχαλιὰ ἐλιές εἶναι χορτᾶτος ! Κρήτ. (Κίς.)

γυρουλίζω ἔνιαχ. 'υρουλίζω Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο υ λ ι.

Γ υ ρ ο υ λ ι ἄ ζ ω, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν. : 'Η Καλή μας ἔχει ἕνα γοπελουνδάκι καὶ δὲ ρεβαίρει καθόλον, μόνο 'υρου- λίζει ὅλη μέρα (δὲ ρεβαίρει = δὲν κάθεται).

γυρουλιό τό, ἔνιαχ. 'υρουλιό Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ γ υ ρ ο υ λ ι.

Τὸ περιφέρεσθαι ἔνθ' ἄν. : Μὲ τὸ 'υρουλιό δὲ 'ίνουσαι οἱ δουλειές ! 'Απύρανθ. Μωρή, μὰ εἶδ' ἀγάπη τοῦ 'υρουλιῶ εἶν' εὐτή; αὐτόθ. Πουτανιὰ εἶ' γαὶ τὸ 'υρουλιό, πουτανιὰ εἶ' γ' ἢ βεβεριὰ (πουτανιὰ = ἀσωτεία, βεβεριὰ = σπατάλη) αὐτόθ.

γύρουλος ό, Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάξ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ υ ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο υ λ ο ς.

'Ο μεγάλος γῦρος ἔνθ' ἄν. : "Εκαν' ἕνα γύρουλο σ' οὔλα τὰ χωριά Δίβρ.

γυρόφερμα τό, Πελοπν. (Βούτσ. Δίβρ. Κλειτορ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ υ ρ ο φ έ ρ ν ω.

'Η περιποίησης, ἢ ἐξυπηρέτησις ἔνθ' ἄν. Μᾶς κάνουν γυ- ροφέρματα (μᾶς περιποιήθησαν) Κλειτορ. Πβ. γ υ ρ ο φ έ ρ - ν ω 3.

γυροφέρνω πολλαχ. 'υροφέρνω Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπίρρ. γ υ ρ ο καὶ τοῦ ρ. φ έ ρ ν ω, περὶ τοῦ ὅπ. ὡς β' συνθετ. βλ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 252.

Α) Ἀμτβ. 1) Περιέρχομαι κυκλικῶς, περιφέρομαι, τρι- γυρίζω πολλαχ. : Γυροφέρνουνε κάθε βράδυ οἱ γαμπροὶ κάτω ἀπὸ τὸ σπῖτι της 'Αθῆν. Γιὰ νὰ γυροφέρνῃ αὐτὸς ἔ- τσι, καὶ θὰ θέλῃ αὐτόθ. Γυροφέρνουνε 'κεῖ 'ς τὸ χωριό Πελοπν. (Μεσσην.) Γυροφέρνουνε κεῖν' τὰ παλιόπαιδα ὅλη μέρα 'ς τὴ ρούγα καὶ δὲ 'συχάζουνε (ρούγα = γειτονιά) Πε- λοπν. (Γαργαλ.) 2) Περιστρέφομαι Πελοπν. (Λακεδ.) : 'Η μεταξωτὴ φούντα 'ς τοῦ κεφαλιοῦ τὸ φεσάκι γυρόφερνε σὰν ἀλογονουρά.

Β) Μετβ. 1) Περιέρχομαί τι, περιφέρομαι περίξ τινὸς πολλαχ. : Γυροφέρνει ἢ ἀλεποῦ τὸ κοτέτσι πολλαχ. Τὴ γυροφέρνει καὶ θέλει νὰ τὴν παντρευτῇ πολλαχ. Μὲ γυρο- φέρνει ἢ Θανάσαινα γιὰ νὰ μὲ κάνῃ γαμπρὸ γιὰ τὴν κόρη της Πελοπν. (Γαργαλ.) Γίνε χανταβούλι ἀποδῶ χάμον καὶ μὴ μᾶς γυροφέρνης ! (γίνε χανταβούλι = ἐξαφανίσου) αὐ- τόθ. Κάθε πρώτη τοῦ μηνὸς ὁ παππᾶς μας γυροφέρνει τὴν ἐνορία καὶ κάνει ἀγιασμό 'Αθῆν. || Φρ. Μὲ γυροφέρνει ἢ γρίπη (μὲ πολιорκεῖ) πολλαχ. || Ποίημ.

'Ισχνὴ καὶ τιποτένια μιὰ ζωούλα, τὸ πὶδ ἀσθενικὸ τῆς γειτονιάς μου,

